

Úplné znění příslušné části trestního řádu a zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Změna trestního řádu

§ 36

nadpis vypuštěn

(1) Obviněný musí mít obhájce už v přípravném řízení,

- a) je-li ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování v zdravotnickém ústavu (§ 116 odst. 2),
- b) je-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, nebo
- c) jde-li o řízení proti uprchlému.

(2) Obviněný musí mít obhájce také tehdy, považuje-li to soud a v přípravném řízení státní zástupce za nutné, zejména proto, že vzhledem k tělesným nebo duševním vadám obviněného mají pochybnosti o jeho způsobilosti náležitě se hájit.

(3) Koná-li se řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje pět let, musí mít obviněný obhájce už v přípravném řízení.

(4) Obviněný musí mít obhájce též

- a) v hlavním líčení konaném ve zjednodušeném řízení proti zadrženému,
- b) má-li se vyjádřit k tomu, zda se vzdává práva na uplatnění zásady speciality v řízení po vydání z cizího státu (§ 389 odst. 2, § 406 odst. 3),
- e) ~~v řízení o vydání do cizího státu (§ 394 odst. 3),~~
- c) v řízení o vydání do cizího státu nebo o předání do jiného členského státu Evropské unie,**
- d) v řízení o dalším předání do jiného členského státu Evropské unie [§ 421 odst. 2 písm. a)],
- e) ~~v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 2), nebo~~
- e) v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí, v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta, a v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o propadnutí nebo zabrání majetku, nebo**
- f) v řízení, v němž se rozhoduje o uložení ochranného léčení, s výjimkou ochranného léčení protialkoholního.

§ 62

Obecné ustanovení

(1) Nebyla-li písemnost doručena při úkonu trestního řízení, doručuje ji orgán činný v trestním řízení sám nebo prostřednictvím ~~držitele poštovní licence provozovatele poštovních služeb~~ (dále jen "pošta") a v případě, že by takové doručení nebylo úspěšné,

i prostřednictvím orgánu obce nebo příslušného policejního orgánu. Doručují-li písemnost soud nebo státní zastupitelství samy, činí tak svými doručovateli nebo orgány justiční stráže. V případech stanovených zvláštními předpisy doručuje orgán činný v trestním řízení prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti nebo jiného stanoveného orgánu.

(2) Má-li obviněný obhájce a poškozený nebo zúčastněná osoba zmocněnce, doručuje se písemnost pouze obhájci nebo zmocněnci, pokud zákon nestanoví jinak. Má-li však obviněný, poškozený nebo zúčastněná osoba něco osobně vykonat, doručuje se písemnost i jim.

§ 79d

Zajištění nemovitosti

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že nemovitost je určena ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové nemovitosti. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesnesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění nemovitosti je přípustná stížnost.

(2) V usnesení o zajištění nemovitosti se zakáže vlastníkovu nemovitosti, aby nakládal s nemovitostí uvedenou v usnesení; zejména se mu zakáže, aby po oznámení usnesení nemovitost převedl na někoho jiného nebo ji zatížil a uloží se mu, aby ~~soudu~~ **předsedovi senátu a v přípravném řízení státnímu zástupci** do 15 dnů od oznámení usnesení sdělil, zda a kdo má k nemovitosti předkupní nebo jiné právo, s poučením, že jinak vlastník nemovitosti odpovídá za škodu tím způsobenou. Opis usnesení o zajištění zašle orgán uvedený v odstavci 1 příslušnému katastrálnímu úřadu, ~~a pokud to není zřejmé z usnesení, oznámí mu jméno, příjmení, rodné číslo nebo datum narození a trvalý nebo jiný pobyt vlastníka nemovitosti, a pokud zajištění nepostihne veškerý majetek vlastníka nemovitosti, označí nemovitost, jíž se zajištění týká.~~ Státní zástupce zašle příslušnému katastrálnímu úřadu opis rozhodnutí o zrušení zajištění nemovitosti podle odstavce 1.

(3) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán provede v případě nutnosti ohledání nemovitosti a jejího příslušenství; o době a místě ohledání uvědomí vlastníka nemovitosti nebo osobu, která s ním žije ve společné domácnosti, a dále osobu, o níž je známo, že má k nemovitosti práva. Vlastník nemovitosti nebo osoba s ním žijící ve společné domácnosti, a dále osoba, o níž je známo, že má k nemovitosti práva, jsou povinni prohlídku nemovitosti a jejího příslušenství umožnit.

(4) Pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti doručí orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 osobám, o nichž je mu známo, že mají k nemovitosti předkupní, nájemní nebo jiné právo; dále je doručí finančnímu úřadu a obecnímu úřadu, v jejichž obvodu se nemovitost nachází a v jejichž obvodu má vlastník nemovitosti trvalý nebo jiný pobyt. Rozhodl-li o zajištění nemovitosti předseda senátu, pravomocné usnesení o zajištění nemovitosti se vyvěsí na úřední desce soudu, v přípravném řízení se vhodným způsobem uveřejní u příslušného státního zastupitelství. O nabytí právní moci tohoto usnesení vyrozumí orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, příslušný katastrální

úřad.

(5) Vklad vlastnického nebo jiného práva k zajištěné nemovitosti podle zvláštního právního předpisu lze po vyrozumění příslušného katastrálního úřadu podle odstavce 2 provést jen s předchozím souhlasem orgánu, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1. Návrh na vklad práva týkajícího se zajištěné nemovitosti podaný podle zvláštního právního předpisu před vydáním usnesení o jejím zajištění, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky ke dni nabytí právní moci usnesení o zajištění této nemovitosti.

(6) Práva třetích osob k zajištěné nemovitosti lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu. Se zajištěnou nemovitostí lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu soudce a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(7) Jestliže zajištění nemovitosti pro účely trestního řízení již není nutné, nebo zajištění nemovitosti není nutné ve stanoveném rozsahu, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Proti rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(8) Vlastník nemovitosti, která byla zajištěna, má právo kdykoli žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu bezodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji vlastník nemovitosti, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 14 dnů od právní moci rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(9) Postup při správě zajištěné nemovitosti stanoví zvláštní právní předpis.

§ 79e

Zajištění jiné majtkové hodnoty

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jiná majtková hodnota, než která je uvedena v § 78 až 79d, je určena ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byla užita, nebo je výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění takové majtkové hodnoty. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší. Proti rozhodnutí o zajištění jiné majtkové hodnoty je přípustná stížnost.

(2) V usnesení o zajištění jiné majtkové hodnoty se zakáže jejímu majiteli, aby nakládal s majtkovou hodnotou uvedenou v usnesení a aby po oznámení usnesení převedl jinou majtkovou hodnotu na někoho jiného nebo ji zatížil. V usnesení o zajištění jiné majtkové hodnoty lze omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěnou majtkovou hodnotou, je-li to zapotřebí pro účely zajištění. Dále se majiteli jiné majtkové hodnoty uloží, aby předsedovi senátu **a v přípravném řízení státnímu zástupci** do 15 dnů od oznámení usnesení sdělil, zda a kdo má k jiné majtkové hodnotě předkupní nebo jiné právo,

s poučením, že jinak majitel jiné majetkové hodnoty odpovídá za škodu tím způsobenou. V usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty se její majitel vyzve k vydání všech listin, jejichž předložení je nutné k uplatnění určitého práva k zajištění jiné majetkové hodnotě, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66 a 79). Tyto listiny se sepíší a složí do úschovy soudu.

(3) Usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty oznámí orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, rovněž dlužníku majitele jiné majetkové hodnoty a uloží mu, aby místo plnění majiteli jiné majetkové hodnoty složil předmět plnění do úschovy soudu nebo na místo určené orgánem činným v trestním řízení uvedeným v odstavci 1. Složením předmětu plnění do úschovy soudu nebo na určené místo dlužník svůj závazek v rozsahu poskytnutého plnění splní. Usnesení o zajištění jiné majetkové hodnoty se dlužníku oznámí dříve než jejímu majiteli.

(4) Orgán činný v trestním řízení, který rozhodl o zajištění podle odstavce 1, vyrozumí o tomto rozhodnutí bezodkladně orgán, který podle zvláštních právních předpisů vede evidenci vlastníků nebo držitelů jiné majetkové hodnoty, která byla zajištěna, a územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v jehož obvodu má majitel jiné majetkové hodnoty trvalý nebo jiný pobyt; pokud má majitel jiné majetkové hodnoty takový pobyt v cizině, vyrozumí o zajištění jiné majetkové hodnoty územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v jehož obvodu se zajištěná jiná majetková hodnota nachází. Příslušný orgán činný v trestním řízení zároveň tyto orgány vyzve, aby, pokud zjistí, že se se zajištěnou jinou majetkovou hodnotou nakládá tak, že hrozí zmaření nebo ztížení účelu jejího zajištění, mu tuto skutečnost neprodleně oznámily.

(5) Je-li k převodu nebo k zřízení práva k zajištěné jiné majetkové hodnotě nutný zápis do evidence vedené podle zvláštních právních předpisů, lze po vyrozumění provedeném podle odstavce 4 takový zápis provést jen s předchozím souhlasem orgánu, který o zajištění podle odstavce 1 rozhodl. Se zajištěnou jinou majetkovou hodnotou lze v rámci výkonu rozhodnutí nakládat jen po předchozím souhlasu předsedy senátu a v přípravném řízení státního zástupce; to neplatí, je-li výkon rozhodnutí prováděn k uspokojení pohledávky státu.

(6) Práva třetích osob k zajištěné jiné majetkové hodnotě lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu.

(7) Na zrušení nebo omezení zajištění jiné majetkové hodnoty se obdobně užije § 79d odst. 7 a 8.

(8) Postup při správě zajištěné jiné majetkové hodnoty stanoví zvláštní právní předpis.

§ 375

(1) Podle ustanovení této hlavy se postupuje jen tehdy, nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak.

(2) Podle této hlavy se postupuje i v řízení o dožádáních mezinárodního trestního soudu ustanoveného na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo mezinárodního trestního tribunálu ustanoveného rozhodnutím Rady bezpečnosti Organizace spojených národů vydaným podle kapitoly VII Charty Organizace spojených národů, kterým je Česká republika vázána, (dále jen "tribunál"), pokud zvláštní zákon

nestanoví jinak. Ustanovení § 376, 377 a § 432 odst. 1 se neužijí.

(3) Na řízení a rozhodování o předání osoby mezinárodnímu trestnímu soudu nebo tribunálu se přiměřeně použije postup podle druhého oddílu této hlavy o vydávání, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 392, ~~§ 393 odst. 1 písm. b) až j) a odst. 2~~ § 393 a § 399 odst. 2 se neužijí.

(4) Na řízení a rozhodování o průvozu osoby územím České republiky pro účely řízení před mezinárodním trestním soudem nebo tribunálem nebo pro účely výkonu trestu uloženého mezinárodním trestním soudem nebo tribunálem se přiměřeně použije postup podle čtvrtého oddílu této hlavy, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(5) Na výkon rozhodnutí mezinárodního trestního soudu nebo tribunálu se přiměřeně použije postup podle sedmého oddílu této hlavy o uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Takovým rozhodnutím se rozumí i rozhodnutí mezinárodního trestního soudu nebo tribunálu o restituci majetku nebo odškodnění obětí. Trestnost činu podle právního řádu České republiky (§ 449) se nevyžaduje. Ustanovení § 450 odst. 1 písm. d) až g) a § 451 odst. 1 se nepoužijí.

§ 378

Ochrana a použití informací

(1) Na poskytování informací orgány České republiky o jejich postupu podle ustanovení této hlavy se užije ustanovení § 8a přiměřeně.

(2) Orgány České republiky nezveřejní ani neposkytnou bez výslovného souhlasu příslušného orgánu cizího státu informace nebo důkazy získané od něj na základě žádosti přijaté nebo zasláné podle ustanovení této hlavy anebo v souvislosti s ní, ~~ani je nepoužijí pro jiné účely, než pro které byly zaslány anebo vyžádány,~~ jestliže je k tomu zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo jestliže informace nebo důkazy byly poskytnuty pouze pod podmínkou dodržení těchto omezení.

§ 380

Převzetí a předávání osob a věcí

~~(1) Osobu vydávanou nebo předávanou z cizího státu na základě žádosti podle této hlavy převezme od orgánů cizího státu Policie České republiky. Osobu, která byla takto převzata, předá Policie České republiky nejbližší vazební věznici nebo jiné věznici, pokud není v ustanoveních této hlavy stanoveno jinak. O umístění této osoby do věznice informuje věznice, která ji převzala, bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici dozor.~~

(1) Osobu vydávanou nebo předávanou z cizího státu na základě žádosti podle této hlavy nebo osobu, na kterou byl soudem České republiky vydán zatýkáací rozkaz (§ 384), evropský zatýkáací rozkaz (§ 405), příkaz k zatčení (§ 69) nebo příkaz k dodání do výkonu trestu (§ 321 odst. 3) a která je z cizího státu vyhošťována či jinak předávána podle práva tohoto cizího státu, převezme od orgánů cizího státu Policie České republiky. Tuto osobu předá Policie České republiky nejbližší vazební věznici nebo jiné

věznici nebo soudu, pokud dosud nebylo rozhodnuto o její vazbě (§ 69 odst. 4, § 387 odst. 1). O umístění této osoby do věznice informuje věznice, která ji převzala, bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici dozor.

(2) Osobu vydávanou nebo předávanou do cizího státu na základě žádosti podané podle ustanovení této hlavy převezme Policie České republiky od vazební věznice nebo věznice a předá ji orgánům cizího státu.

(3) Průvoz osoby územím České republiky podle § 422 až 424 provede Policie České republiky.

(4) Policie České republiky provede rovněž předání nebo vrácení věci podle § 441 a převzetí nebo vrácení věci předané z cizího státu na žádost orgánů České republiky, pokud věc není možné nebo vhodné zaslat poštou, jakož i průvoz věci územím České republiky na žádost orgánů cizího státu.

(5) Osoby, které se podle ustanovení této hlavy předávají orgánům cizího státu anebo které se od orgánů cizího státu přebírají, nemusí být vybaveny pro účely překročení státních hranic cestovními doklady.

§ 387

(1) Obviněného, jehož cizí stát vydal, ~~převezmou policejní orgány a dodají~~ **převezme Policie České republiky a dodá** jej bez odkladu soudu, jehož předseda senátu zatýkáci rozkaz vydal. Jestliže je obviněný vydáván na základě zatýkácích rozkazů více soudů, odevzdá se soudu určenému Ministerstvem spravedlnosti.

(2) Nejde-li o vydání k výkonu trestu, předseda senátu je povinen obviněného do 24 hodin od odevzdání vyslechnout a rozhodnout o vazbě. Na řízení o vzetí do vazby se přiměřeně užijí ustanovení § 67 až 74.

(3) Doba strávená převozem obviněného do České republiky se nezapočítává do lhůt podle § 71; tato doba se však započte do délky výkonu trestu vykonávaného v České republice.

§ 389

Zásada speciality

(1) Obviněný může být stíhán jen pro trestné činy, pro které byl vydán, ledaže

a) po svém propuštění z vazby anebo výkonu trestu odnětí svobody se zdržuje na území České republiky více než 45 dní, přestože ho mohl opustit,

b) opustil území České republiky a dobrovolně se vrátil zpět anebo byl na území České republiky dopraven z třetího státu zákonným způsobem,

c) dožádaný stát se vzdal uplatnění zásady speciality anebo udělil dodatečný souhlas k trestnímu stíhání pro další trestné činy, nebo

d) se v řízení o jeho vydání výslovně vzdal práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ke konkrétním trestným činům spáchaným před jeho vydáním.

(2) Jestliže se vydaná osoba nevzdala uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 písm. d) a pokud to připouští vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, **nebo to připouští právo dožádaného státu**, soud, který vydal zatýkácí rozkaz, takovou osobu vyslechne za přítomnosti jejího obhájce a poučí ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality, jakož i o důsledcích tohoto prohlášení. Do protokolu soud uvede trestné činy, kterých se toto prohlášení týká, a to jejich zákonným pojmenováním, číselným označením a popisem skutku tak, aby nemohly být zaměněny s jiným trestným činem.

(3) Za dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. c) se považuje rovněž žádost dožádaného státu o převzetí trestního stíhání vydané osoby pro trestné činy spáchané na jeho území před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného dožádaným státem.

(4) Na podání žádosti o dodatečný souhlas dožádaného státu s trestním stíháním pro jiný trestný čin, než který byl předmětem původní žádosti o vydání, se přiměřeně použijí § 383 a 384.

(5) Do doby, než dožádaný stát vydá dodatečný souhlas se stíháním pro další trestné činy, lze v řízení o těchto trestných činech provádět jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony.

(6) Odstavce 1 až 4 se přiměřeně použijí rovněž na výkon trestu odnětí svobody, který byl vydané osobě uložen soudem České republiky před jejím vydáním a který nebyl předmětem původní žádosti o vydání.

§ 393

Nepřípustnost vydání

(+) Vydání osoby do cizího státu je nepřipustné, jestliže

a) jde o státního občana České republiky,

b) jde o osobu, ~~které bylo v České republice přiznáno postavení azylanta~~ **které byla v České republice udělena mezinárodní ochrana**, v rozsahu ochrany poskytnuté této osobě zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou,

c) trestní stíhání nebo výkon trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny,

d) trestní stíhání je nepřipustné v důsledku udělení milosti či amnestie,

e) trestný čin, pro který se vydání žádá, má výlučně politický anebo vojenský charakter,

f) trestný čin spočívá v porušení daňových, celních, devizových předpisů anebo v porušení jiných finančních práv státu, není-li zaručena vzájemnost,

g) trestný čin byl spáchán na území České republiky **nebo se v České republice proti vyžádané osobě vede trestní řízení pro týž skutek**, kromě případů, kdy s ohledem na zvláštní okolnosti spáchání trestného činu je třeba dát přednost provedení trestního stíhání v dožadujícím státě z důvodů náležitého zjištění skutkového stavu a z důvodů týkajících se výměry trestu anebo jeho výkonu,

h) za trestný čin, pro který se vydání žádá, je možné v dožadujícím státě uložit trest smrti, kromě případu, kdy dožadující stát zaručí, že trest smrti nebude uložen,

i) dožadující stát žádá o vydání k vykonání trestu smrti, ~~anebo~~

j) vyžádaná osoba nebyla za trestný čin podle právního řádu České republiky v době jeho spáchání trestně odpovědná anebo jsou dány jiné důvody vylučující její trestní odpovědnost,

k) je důvodná obava, že by trestní řízení v dožadujícím státě neodpovídalo zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, anebo trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v dožadujícím státě by nebyl vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy,

l) je důvodná obava, že vyžádaná osoba by v dožadujícím státě byla vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory, nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody,

m) vydáním do dožadujícího státu by osoba byla vzhledem ke svému věku a osobním poměrům při zohlednění závažnosti trestného činu, ze kterého je obviněna, zřejmě nepřiměřeně postižena,

n) trestný čin, pro který se o vydání žádá, není trestným činem podléhajícím vydání (§ 392),

o) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti vyžádané osobě v některém z cizích států skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného orgánu pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno a jestliže trest, pokud byl vyžádané osobě uložen, byl již vykonán, nebo

p) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti vyžádané osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

~~(2) Má-li být osoba vydána do státu, jenž je smluvní stranou Úmluvy k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, k důvodům nepřipustnosti vydání podle odstavce 1 písm. e) a d) se nepřihlíží.~~

§ 394

Předběžné šetření

~~(1) Státní zástupce krajského státního zastupitelství, jemuž Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství zaslalo žádost cizího státu o vydání nebo který se dozvěděl o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, provede předběžné šetření. Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 393 odst. 1.~~

~~(2) Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby podle § 395 nebo vyžádáním potřebných zpráv.~~

~~(3) V řízení o vydání musí osoba, o jejíž vydání jde, mít obhájce.~~

~~(4) Státní zástupce takovou osobu vyslechne a seznámí ji s obsahem žádosti o vydání, pokud tak již neučinil v průběhu zadržení podle § 395 odst. 1. Jestliže tato osoba uvádí okolnosti vyvracející podezření a nabízí o nich důkazy, které mohou být bez značných průtahů provedeny, vztahuje se předběžné šetření i na ně.~~

~~(5) Ministerstvo spravedlnosti na podnět státního zástupce, případně i bez tohoto podnětu, vrátí žádost o vydání orgánu státu, který o vydání požádal, jestliže~~

~~a) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, zemřela,~~

~~b) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,~~

~~c) osobu, o jejíž vydání bylo žádáno, nelze zadržet,~~

~~d) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,~~

~~e) nebyl dán souhlas podle § 389 odst. 1 písm. e) a d), nebo~~

~~f) ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody.~~

~~(6) Předběžné šetření je ukončeno podáním návrhu podle § 397 odst. 1 nebo vrácením žádosti podle odstavce 5.~~

§ 394

Předběžné šetření

(1) Státní zástupce krajského státního zastupitelství, jemuž Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství zaslalo žádost cizího státu o vydání nebo který se dozvěděl o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, provede předběžné šetření. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby podle § 395 nebo vyžádáním potřebných zpráv. Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 393.

(2) Postup podle odstavce 1 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

- a) osobě, o jejíž vydání se žádá nebo může být žádáno,
- b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaném v cizím státě na osobu, o jejíž vydání se žádá nebo může být žádáno,
- c) skutku, pro který se vydání žádá nebo pro který může být o vydání žádáno, včetně uvedení doby a místa jeho spáchání a jeho právní kvalifikace, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v cizím státě uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v cizím státě uložen.

(3) Státní zástupce takovou osobu vyslechne a seznámí ji s důvodem vydání, pokud tak již neučinil v průběhu zadržení podle § 395 odst. 1. Jestliže tato osoba uvádí okolnosti vyvracející podezření a nabízí o nich důkazy, které mohou být bez značných průtahů provedeny, vztahuje se předběžné šetření i na ně.

(4) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) cizí stát, který by mohl žádat o vydání, přes opakované výzvy nedoručil žádost o vydání,
- b) osoba, o jejíž vydání se žádá, zemřela,
- c) osoba, o jejíž vydání se žádá, není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- d) osobu, o jejíž vydání se žádá, nelze zadržet pro imunitu či výsadu vyplývající ze zákona nebo mezinárodního práva,
- e) osoba, o jejíž vydání se žádá, se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- f) nebyl dán souhlas podle § 389 odst. 1 písm. c) a d),
- g) ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody, nebo
- h) vyžadující stát vzal zpět žádost o vydání či jiným způsobem informoval, že o vydání osoby již nemá zájem.

(5) Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 397 odst. 1 nebo návrhu podle § 398 odst. 1.

(6) O ukončení předběžného šetření podle odstavce 4 státní zástupce neprodleně vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti a obhájce.

§ 395

Zadržení

~~(1) Je-li dán důvod vazby, může státní zástupce nebo na jeho příkaz policejní orgán zadržet osobu, o jejíž vydání jde. Policejní orgán je oprávněn zadržení takové osoby provést i bez předchozího příkazu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a příkaz státního zástupce nelze předem opatřit. Je-li dán důvod předběžné vazby podle § 396 odst. 1 a jsou-li známy informace uvedené v § 394 odst. 2, může státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán zadržet osobu, o jejíž vydání jde. Policejní orgán je oprávněn zadržení takové osoby provést i bez předchozího souhlasu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a souhlas státního zástupce nelze předem opatřit. Je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, i další materiál, který státní zástupce potřebuje, aby popřípadě mohl podat návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 396 odst. 1). Návrh musí být podán tak, aby zadržená osoba mohla být nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdána soudu, jinak musí být propuštěna na svobodu.~~

~~(2) Policejní orgán, který provedl zadržení, zadrženou osobu vyslechne a o výsledku sepiše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení. Zadrženou osobu je rovněž povinen již v průběhu zadržení poučit o možnosti zkráceného vydávacího řízení a jeho podmínkách. Státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, zadrženou osobu vyslechne a o výsledku sepiše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení. Zadrženou osobu poučí již v průběhu zadržení o možnosti souhlasit se svým vydáním do cizího státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s vydáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality. Zadržená osoba má právo zvolit si obhájce, hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zadržení; má též právo požadovat, aby obhájce byl přítomen výsledku při jejím zadržení, ledaže je obhájce ve lhůtě v protokolu uvedené nedosažitelný. O těchto právech je třeba podezřelého poučit a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění.~~

~~(3) Nenařídí-li státní zástupce na podkladě dalšího šetření propuštění takové osoby ze zadržení, je povinen ji nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdat krajskému soudu s návrhem na vzetí do předběžné vazby (§ 396 odst. 1).~~

§ 396

Předběžná vazba

~~(1) Jestliže zjištěné skutečnosti odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž vydání jde, může předseda senátu krajského soudu na návrh státního zástupce provádějícího předběžné šetření rozhodnout o jejím vzetí do vazby (dále jen "předběžná vazba").~~

~~(2) K rozhodnutí podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena.~~

~~(3) Před rozhodnutím o vazbě musí předseda senátu krajského soudu osobu, o jejíž~~

vydání jde, vyslechnout. Tato osoba má právo požadovat, aby při jejím výslechu byl přítomen obhájce. Lhůty uvedené v hlavě čtvrté, v nichž je třeba rozhodnout o vazbě zadržené osoby a této osobě rozhodnutí o vazbě oznámit, se obdobně vztahují i na řízení o předběžné vazbě a vydávací vazbě (§ 397 odst. 3).

~~(4) Jestliže byla osoba, o jejíž vydání jde, vzata do předběžné vazby anebo do vydávací vazby (§ 397 odst. 3), na styk s obhájcem, advokátem a na její korespondenci se přiměřeně použijí předpisy o výkonu vazby.~~

~~(5) Státní zástupce příslušného krajského státního zastupitelství rozhodne na návrh osoby, o jejíž vydání jde, nebo i bez návrhu o jejím propuštění z vazby, pominou-li důvody, pro které tato osoba byla podle odstavce 1 vzata do vazby, pokud dosud nebylo rozhodnuto o přípustnosti vydání do cizího státu podle § 397. O propuštění takové osoby z vazby rozhodne též tehdy, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez žádosti cizího státu o vydání a tato žádost nebyla České republice doručena do 40 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby. Propuštění z vazby v takovém případě nevylučuje nové vzetí do vazby, pokud žádost o vydání je doručena dodatečně.~~

~~(6) Na řízení o žádosti osoby o propuštění z předběžné nebo vydávací vazby (§ 397 odst. 3) se přiměřeně použijí ustanovení § 72 odst. 2, § 73, 73a a § 73b odst. 3.~~

~~(7) Proti usnesení, jímž bylo podle odstavce 1 rozhodnuto o vzetí do vazby, a proti usnesení, jímž podle odstavce 5 byla osoba, o jejíž vydání jde, propuštěna z vazby, nebo jímž byla její žádost o propuštění z vazby zamítnuta, lze podat stížnost, jež má s výjimkou rozhodnutí o vzetí do vazby odkladný účinek.~~

§ 397

Rozhodnutí soudu a vydávací vazba

~~(1) Po skončení předběžného šetření rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena, zda je vydání přípustné. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se nepoužije.~~

~~(2) Vysloví-li soud, že vydání není přípustné, a osoba, o jejíž vydání jde, je ve vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud omezení osobní svobody této osoby nevyplývá z jiného zákonného důvodu.~~

~~(3) Vysloví-li, že vydání je přípustné, vezme osobu, o jejíž vydání jde, do vydávací vazby, pokud tak již neučinil předseda senátu podle § 396 odst. 1. Vazebními důvody podle § 67 není přitom vázán. Pokud se osoba již v době rozhodování podle odstavce 1 nacházela v předběžné vazbě podle § 396 odst. 1, soud rozhodne o přeměně této vazby na vazbu vydávací. Byla-li osoba vydána do České republiky z cizího státu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné pouze v případě, že vydávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí. Byla-li tato osoba do České republiky předána na základě evropského zatýkacího rozkazu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné pouze v případě, že předávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí.~~

~~(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 2 a 3 je přípustná stížnost, jež má v případě rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 odkladný účinek. Jde-li o rozhodnutí o propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vazby, má stížnost státního zástupce odkladný účinek pouze tehdy, byla-li stížnost podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.~~

~~(5) Po právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 předseda senátu krajského soudu předloží věc Ministerstvu spravedlnosti. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu, může věc předložit Nejvyššímu soudu k přezkoumání.~~

~~(6) Předložením věci Nejvyššímu soudu se vydávací vazba přeměňuje na vazbu předběžnou. Nejvyšší soud po přezkoumání věci postupuje přiměřeně podle odstavců 2, 3 a 5.~~

§ 398

Zkrácené vydávací řízení

~~(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před soudem prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v zatýkacím rozkazu a v žádosti o vydání, státní zástupce předloží věc Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání bez toho, aniž by předtím soud rozhodl o přípustnosti vydání.~~

~~(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas se svým vydáním vyjádří až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 397 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 1. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.~~

~~(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být předem poučena o významu souhlasu s vydáním a o následcích, které jsou s takovým prohlášením spojeny. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.~~

~~(4) Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o přípustnosti vydání, ačkoliv s ním osoba, o jejíž vydání jde, vyslovila souhlas, může věc vrátit státnímu zástupci s tím, že je třeba, aby o přípustnosti vydání nejprve rozhodl podle § 397 soud.~~

~~(5) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlasí s vydáním do cizího státu, státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh krajskému soudu, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena, na vzetí této osoby do vydávací vazby (§ 397 odst. 3).~~

~~(6) Pro rozhodování o žádostech obviněného o propuštění z vazby je příslušný soud, který rozhodl o vydávací vazbě podle odstavce 5.~~

§ 396

Předběžná vazba

(1) Jestliže zjištěné skutečnosti odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž vydání jde, může předseda senátu krajského soudu, v jehož obvodu má tato osoba pobyt nebo byla zadržena, na návrh státního zástupce provádějího předběžné šetření a po podání

návrhu na rozhodnutí podle § 397 odst. 1 i bez takového návrhu rozhodnout o jejím vzetí do předběžné vazby. Proti rozhodnutí o vzetí do předběžné vazby je přípustná stížnost. Na rozhodování o zadržené osobě se přiměřeně užíje § 77 odst. 2.

(2) Na rozhodování o propuštění z předběžné vazby a její nahrazení zárukou, dohledem, slibem nebo peněžitou zárukou se přiměřeně užíjí ustanovení § 72 odst. 1 věta první, odst. 2 písm. a), odst. 3 a 4, § 73, § 73a, § 73b odst. 3, § 74 s tím, že kde tato ustanovení hovoří o přípravném řízení, rozumí se tím předběžné šetření.

(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být ihned propuštěna z předběžné vazby, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez žádosti cizího státu o vydání a tato žádost nebyla České republice doručena do 40 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby. Propuštění z předběžné vazby v takovém případě nevyklučuje nové vzetí do předběžné vazby, pokud je žádost o vydání doručena dodatečně.

§ 397

Rozhodnutí o přípustnosti vydání

(1) Po skončení předběžného šetření rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání krajský soud, v jehož obvodu má osoba, o jejíž vydání jde, pobyt nebo byla zadržena, zda je vydání přípustné. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se nepoužije. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Byla-li osoba vydána do České republiky z cizího státu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné, pouze v případě, že vydávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí. Byla-li tato osoba do České republiky předána na základě evropského zatýkacího rozkazu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné pouze v případě, že předávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí.

(2) Vysloví-li soud, že vydání není přípustné, a osoba, o jejíž vydání jde, je v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění z předběžné vazby. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek; stížnost státního zástupce má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána okamžitě po vyhlášení rozhodnutí.

(3) Po právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 nebo 2 předseda senátu krajského soudu předloží věc Ministerstvu spravedlnosti. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu, může věc předložit Nejvyššímu soudu k přezkoumání nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy byla věc Ministerstvu spravedlnosti předložena.

(4) Nejvyšší soud po přezkoumání věci postupuje přiměřeně podle odstavců 1 až 3.

§ 398

Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu, ustanovení § 393 písm. c)

až f) a n) až p), § 397 a § 399 se nepoužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh krajskému soudu uvedenému v § 397 odst. 1 na vzetí této osoby do vydávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu vydávací, anebo podá návrh na odložení vydání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání podle § 393 písm. a), b) nebo g) až m), postupuje, jako by osoba souhlas se svým vydáním nevyslovila.

(2) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, vysloví souhlas se svým vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 397 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 1. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být před vyslovením souhlasu se svým vydáním poučena předsedou senátu za přítomnosti obhájce o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o přípustnosti a povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(4) Státní zástupce neprodleně prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti vyrozumí cizí stát, který by mohl žádat nebo který žádá o vydání, o souhlasu osoby, o jejíž vydání jde, s jejím vydáním.

§ 399

Povolení a provedení vydání

~~(1) Vydání do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti. Může tak učinit jen tehdy, jestliže krajský soud nebo Nejvyšší soud podle § 397 rozhodly, že vydání je přípustné, nejde-li o zkrácené vydávací řízení podle § 398.~~

~~(2) I když soud vysloví, že vydání osoby do cizího státu je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání osoby nepovolí. Učiní tak zejména, jestliže~~

~~a) je důvodná obava, že by trestní řízení v dožadujícím státě neodpovídalo zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, anebo trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v dožadujícím státě by nebyl vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy,~~

~~b) je důvodná obava, že vyžádaná osoba by v dožadujícím státě byla vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro její politické názory anebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody, anebo~~

~~e) vydáním do cizího státu by osoba byla vzhledem k jejímu věku a osobním poměrům při zohlednění závažnosti trestného činu, ze kterého je obviněna, zřejmě nepřiměřeně postižena.~~

~~(3) I když soud vysloví, že vydání osoby do cizího státu je přípustné, ministr spravedlnosti rozhodne, že vydání osoby nepovolí, jestliže rozhodl o přednosti vykonání evropského zatýkacího rozkazu podle § 420 odst. 3.~~

~~(4) Vydání po jeho povolení a s tím související propuštění osoby, o jejíž vydání jde,~~

~~z vazby zařídí předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o vydávací vazbě.~~

~~(5) Ministr spravedlnosti nařídí propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby poté, co mu byla věc předložena podle § 397 odst. 5 nebo § 398 odst. 1, a poté, co rozhodl o tom, že tato osoba vydána nebude. Propuštění zajistí předseda senátu krajského soudu, který ve věci rozhodoval.~~

§ 400

Odklad vydání a dočasné předání

~~(1) zrušen~~

~~(2) Ministr spravedlnosti může rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, do dožadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než šest měsíců, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.~~

~~(3) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 je možno po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit. Tohoto prodloužení nesmí být využito k jinému účelu, než pro který bylo původně dočasné předání povoleno. Dočasné předání je možno provést opakovaně.~~

~~(4) Na dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, se přiměřeně použijí ustanovení § 438 a 439.~~

~~(5) Jestliže byla v době dočasného předání osoba, o jejíž vydání jde, na území dožadujícího státu pravomocně odsouzena pro trestný čin, pro který bylo vydání povoleno, může ministr spravedlnosti na návrh dožadujícího státu rozhodnout o odkladu jejího návratu na území České republiky do doby, dokud neukončí výkon trestu odnětí svobody na území dožadujícího státu. Tento postup je vyloučen, jestliže trestní stíhání osoby, o jejíž vydání jde, v České republice nebylo pravomocně skončeno.~~

~~(6) Doba, po kterou byla osoba v době dočasného předání ve vazbě v cizím státě, se započítává do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice jen v rozsahu, ve kterém nebyla započítána do výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu. Doba strávená ve výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu se do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice nezapočítává.~~

§ 399

Povolení vydání

(1) Vydání do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti. Může tak učinit jen tehdy, jestliže soud podle § 397 rozhodl, že vydání je přípustné.

(2) I když soud vysloví, že vydání je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání nepovolí. Vydání nepovolí vždy, jestliže rozhodl o přednosti vykonání evropského zatýkacího rozkazu podle § 420 odst. 3.

(3) Rozhodne-li soud podle § 397, že vydání není přípustné, oznámí Ministerstvo spravedlnosti cizímu státu, který žádá o vydání, že vydání nelze povolit.

(4) Ministr spravedlnosti ukončí řízení o vydání, nastane-li poté, co mu byla věc předložena podle § 397 odst. 3, důvod pro ukončení předběžného šetření podle § 394 odst. 4 písm. b), d), e), g) nebo h).

(5) Propuštění osoby, jejíž vydání ministr spravedlnosti nepovolil podle odstavce 2 věty první nebo ohledně níž ukončil řízení o vydání podle odstavce 4, z předběžné vazby nařídí předseda senátu krajského soudu, který ve věci rozhodoval.

§ 400

Odložení vydání

(1) Je-li nezbytná přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání do cizího státu, pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo výkonu trestu pravomocně uloženého soudem České republiky, může předseda senátu krajského soudu uvedenému v § 397 odst. 1 rozhodnout o odložení vydání takové osoby do dožadujícího státu. Rozhodnutí o odložení vydání může předseda senátu učinit poté, co ministr spravedlnosti povolil vydání osoby, anebo po vyslovení souhlasu osoby, o jejíž vydání jde, při zjednodušeném vydání (§ 398 odst. 1) až do předání osoby orgánům dožadujícího státu (§ 400b odst. 3). Při rozhodování o odložení vydání předseda senátu vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba vydána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je navrhováno odložení vydání, možnost předání či vydání této osoby z dožadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do dožadujícího státu.

(2) O odložení vydání může předseda senátu rozhodnout na návrh

- a) Ministerstva spravedlnosti,
- b) státního zástupce uvedeného v § 394 odst. 1,
- c) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice,
- d) soudu, který pravomocně uložil osobě, o jejíž vydání jde, trest odnětí svobody, nebo
- e) osoby, o jejíž vydání jde.

Pokud návrh na odložení vydání nepodal státní zástupce nebo soud, předseda senátu si před rozhodnutím o odložení vydání vyžádá jeho stanovisko.

(3) Je-li osoba v předběžné nebo vydávací vazbě, předseda senátu současně s rozhodnutím o odložení jejího vydání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby.

(4) Pomine-li důvod odložení vydání, předseda senátu krajského soudu, který o odložení vydání rozhodl, rozhodne o vzetí osoby do vydávací vazby podle § 400b.

(5) Předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o odložení vydání, ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření podle § 394 odst. 4 písm. b), d), e), g) nebo h). Stejně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností změnil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil.

§ 400a

Dočasné předání

(1) Předseda senátu krajského soudu uvedeného v § 397 odst. 1 může rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, do dožadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než šest měsíců, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 lze po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Dočasné předání osoby lze provést i opakovaně.

(3) Provedení dočasného předání zajišťuje soud uvedený v odstavci 1.

(4) Pokud byla v době dočasného předání osoba, o jejíž vydání jde, na území dožadujícího státu pravomocně odsouzena pro trestný čin, pro který bylo vydání povoleno, může předseda senátu krajského soudu, který povolil dočasné předání, na návrh dožadujícího státu rozhodnout o odkladu jejího návratu na území České republiky do doby, dokud neukončí výkon trestu odnětí svobody na území dožadujícího státu. Tento postup je vyloučen, jestliže trestní stíhání osoby, o jejíž vydání jde, v České republice nebylo pravomocně skončeno.

(5) Doba, po kterou byla dočasně předaná osoba ve vazbě v cizím státě, se započítává do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice jen v rozsahu, ve kterém nebyla započítána do výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu. Doba strávená ve výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu se do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice nezapočítává.

§ 400b

Vydávací vazba a provedení vydání

(1) Po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání a při zjednodušeném vydání na základě návrhu státního zástupce podle § 398 odst. 1 nebo i bez takového návrhu rozhodne předseda senátu krajského soudu uvedeného v § 397 odst. 1 o vzetí této osoby do vydávací vazby, nerozhodl-li o odložení vydání. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, při rozhodování o vydávací vazbě zajistit jinak, použije se přiměřeně § 69. Vazebními důvody podle § 67 není přítomn vázán. Nachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu rozhodne o přeměně této vazby na vazbu vydávací. O svém rozhodnutí soud neprodleně vyrozumí Ministerstvo spravedlnosti.

(2) Na vydávací vazbu se přiměřeně užijí ustanovení § 72 odst. 1 věta první, § 72 odst. 2 písm. a) a § 72 odst. 3 a 4.

(3) Po vyrozumění soudem podle odstavce 1 Ministerstvo spravedlnosti dohodne s příslušnými orgány dožadujícího státu termín vydání osoby. Vydání osoby příslušným orgánům dožadujícího státu a s tím související propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby zařídí předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o vydávací vazbě.

(4) Vydávací vazba může trvat nejdéle tři měsíce. Osoba, o jejíž vydání jde, musí být z vydávací vazby propuštěna na svobodu ihned po uplynutí této lhůty. Pokud vydání nemohlo být provedeno vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, může předseda senátu, který rozhodl o vydávací vazbě, před uplynutím této lhůty rozhodnout na návrh Ministerstva spravedlnosti o jejím prodloužení až o tři měsíce. Celková délka vydávací vazby nesmí překročit šest měsíců. To nevylučuje vzetí osoby do vydávací vazby na základě nové žádosti cizího státu o její vydání pro stejný trestný čin.

(5) Učinila-li osoba, o jejíž vydání jde, po povolení svého vydání prohlášení o mezinárodní ochraně podle zákona o azylu, doba, po kterou se na takovou osobu hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, se nezapočítává do lhůty uvedené v odstavci 4.

(6) Předseda senátu, který rozhodl o vydávací vazbě, osobu z vydávací vazby neprodleně propustí a ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 394 odst. 4 písm. b), d), g) nebo h). Obdobně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností změnil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil. Předseda senátu ukončí řízení o vydání také v případě, že nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 394 odst. 4 písm. e).

§ 402

Rozšíření vydání na jiný trestný čin

(1) Ustanovení tohoto oddílu se přiměřeně užijí na řízení o žádosti cizího státu, jemuž byla určitá osoba vydána, o udělení souhlasu

- a) ke stíhání pro jiný trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno,
- b) k vykonání trestu uloženého za jiný trestný čin, než pro který bylo vydání povoleno, nebo
- c) k vydání třetímu státu k trestnímu stíhání anebo k výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Příslušnými k řízení jsou orgány, které byly činné ve věci původní žádosti o vydání této osoby do cizího státu.

(3) Souhlasu podle odstavce 1 není třeba, pokud proběhlo zjednodušené vydání, nebo pokud se osoba před soudem v České republice nebo před cizozemským soudem

v době po svém vydání vzdala uplatnění zásady speciality.

§ 409

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zjistit, zda jsou dány podmínky pro předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(2) Státní zástupce vyžádanou osobu vyslechne, pokud tak již neučinil v rámci zadržení podle § 410, a seznámí ji s obsahem evropského zatýkacího rozkazu, s možností souhlasit s předáním a s podmínkami a následky vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s předáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(3) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) členský stát, který by mohl žádat o předání, přes opakované výzvy nedoručil evropský zatýkací rozkaz,
- b) došlo k úmrtí vyžádané osoby,
- c) vyžádaná osoba není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je evropský zatýkací rozkaz vydán,
- d) vyžádanou osobu nelze zadržet pro imunitu či výsadu vyplývající ze zákona nebo mezinárodního práva,
- e) vyžádaná osoba se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- f) evropský zatýkací rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o předání vyžádané osoby nebo rozhodnutí o jejím vydání,
- g) nebyl dán souhlas členského státu podle § 421 odst. 1,
- h) nebyl dán souhlas státu, který není členským státem (dále jen "třetí stát"), podle § 421 odst. 3,
- i) ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, nebo
- j) vyžadující stát odvolal evropský zatýkací rozkaz či jiným způsobem informoval, že o předání vyžádané osoby již nemá zájem.

(4) Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 411.

(5) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 3 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České republiky, obhájce a Ministerstvo spravedlnosti.

§ 413

Zkrácené předávací řízení

(1) Vyžádaná osoba může před příslušným soudem do protokolu prohlásit, že souhlasí

~~se svým předáním do vyžadujícího státu; současně může do protokolu uvést, že se vzdává práva na uplatnění zásady speciality podle § 406 odst. 1. O důsledcích tohoto postupu je třeba vyžádanou osobu výslovně poučit.~~

~~(2) Souhlas udělený podle odstavce 1 nelze vzít zpět.~~

(1) Vyžádaná osoba může před předsedou senátu příslušného soudu za přítomnosti obhájce do protokolu prohlásit, že souhlasí se svým předáním do vyžadujícího státu.

(2) Vyžádaná osoba musí být před vyslovením souhlasu se svým předáním poučena předsedou senátu za přítomnosti obhájce o významu takového souhlasu a o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže vyžádaná osoba učiní prohlášení podle odstavce 1, užije se ustanovení § 411 přiměřeně. Soud zamítne předání vyžádané osoby pouze v případech uvedených v § 411 odst. 6 písm. c), d) a e).

(4) Rozhodnutí o předání podle odstavce 1 soud vydá do 10 dnů od souhlasného prohlášení vyžádané osoby podle odstavce 1. Pro prodloužení lhůty se užije ustanovení § 411 odst. 12.

§ 414

Dočasné předání do členského státu

(1) Byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem trestního stíhání, na podkladě žádosti orgánu vyžadujícího státu příslušný soud na návrh státního zástupce rozhodne o tom, že se vyžádaná osoba dočasně předá do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než tři měsíce, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 lze po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit. Tohoto prodloužení nesmí být využito k jinému účelu, než pro který bylo původně dočasné předání povoleno. Dočasné předání je možno provést opakovaně.

~~(3) Na dočasné předání se přiměřeně použijí ustanovení § 438 a 439.~~

(3) Provedení dočasného předání zajišťuje soud uvedený v odstavci 1.

(4) Žádost podle odstavce 1 se doručí příslušnému státnímu zastupitelství. Ustanovení § 408 odst. 2 a 3 se zde užije obdobně.

(5) Doba, po kterou byla vyžádaná osoba v době dočasného předání ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 411 odst. 11 a 12 a § 413 odst. 4.

§ 418

Rozšíření předání na jiný trestný čin a souhlas s předáním nebo vydáním do dalšího státu

(1) Ustanovení tohoto oddílu se přiměřeně užití na řízení o žádosti jiného členského státu, jemuž určitá osoba byla předána, o souhlas, aby ji mohl

a) stíhat pro jiný trestný čin spáchaný před předáním, vykonat na ní trest odnětí svobody či ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody uložené pro jiný trestný čin než pro ten, pro který bylo povoleno předání na základě evropského zatýkacího rozkazu,

b) předat do dalšího členského státu k trestnímu stíhání, výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, nebo

c) vydat do třetího státu k trestnímu stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Příslušný soud rozhodne o žádosti podle odstavce 1 do 30 dnů poté, co mu byla tato žádost doručena.

(3) V řízení podle odstavců 1 a 2 nelze užit ustanovení § 413.

(4) Souhlasu podle odstavce 1 není třeba, pokud se osoba před soudem v době před svým předáním nebo po svém předání vzdala uplatnění zásady speciality nebo pokud byla předána ve zkráceném předávacím řízení.

428a

Použití důkazů získaných dožádáním do ciziny

Orgány činné v trestním řízení nepoužijí bez výslovného souhlasu příslušného orgánu cizího státu důkazy získané dožádáním do ciziny pro jiné účely, než pro které byly poskytnuty, jestliže je k tomu zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo jestliže byly poskytnuty pod podmínkou dodržení těchto omezení.

§ 429

Předvolání osob z ciziny

(1) Pokud je při dokazování v České republice potřebná přítomnost osoby, která se zdržuje v cizím státě, je třeba jí doručit předvolání formou dožádání. Přítomnost této osoby není možné vynucovat použitím donucovacích prostředků ani hrozby sankcí.

(2) Osoba, která se na území České republiky dostaví na základě předvolání, nesmí být trestně stíhána, odsouzena nebo její osobní svoboda omezena pro trestný čin, který spáchala před vstupem na území České republiky.

(3) Trestní stíhání nebo omezení osobní svobody předvolané osoby je však přípustné

a) pro trestný čin, pro který byla osoba předvolána jako obviněná,

b) pokud se předvolaná osoba po vykonání úkonu dokazování zdržuje na území České republiky po dobu delší než 45 dní, přestože ho mohla opustit, nebo

c) pokud se předvolaná osoba po opuštění území České republiky dobrovolně vrátí zpět anebo je na území České republiky dopravena z cizího státu zákonným způsobem.

§ 429a

Příslušný orgán může vydat rozhodnutí o úkonech uvedených v hlavě čtvrté oddílu třetím až šestém i v případě, že úkon má být proveden mimo území České republiky a jeho provedení nelze dosáhnout bez tohoto rozhodnutí.

Dožádání z ciziny

§ 430

(1) Orgány činné v trestním řízení vykonávají právní pomoc požadovanou orgány cizího státu způsobem upraveným v tomto zákoně, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(2) K použití důkazů poskytnutých cizímu státu na základě dožádání pro jiný účel, než pro který byly poskytnuty, je zapotřebí výslovného souhlasu státního zástupce nebo soudu, který vyřizoval dožádání cizího státu, nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak. Na tuto skutečnost musí být orgán cizího státu upozorněn při poskytnutí těchto důkazů.

~~(2)~~ (3) Na žádost orgánu cizího státu je možné postupovat podle právního předpisu jiného státu, pokud požadovaný postup není v rozporu se zájmy České republiky uvedenými v § 377.

~~(3)~~ (4) Pokud o to orgán cizího státu požádá, je možné svědky a znalce vyslechnout pod přísahou.

(4) (5) Přísaha pro svědky zní: "Přisahám na svoji čest, že vypovím úplnou a čistou pravdu a nic nezamlčím."

~~(5)~~ (6) Přísaha pro znalce zní: "Přisahám na svoji čest, že posudek podám podle svého nejlepšího vědomí a svědomí."

§ 434

Souhlas s použitím údaje nebo věci

~~(1) Žádost cizího státu o vyslovení souhlasu, aby údaje nebo věci, které byly tomuto státu Českou republikou předány, byly použity jako důkazy v trestním řízení v cizím státě, posoudí orgán činný v trestním řízení, který takové údaje nebo věci poskytl. Jestliže je poskytl jiný orgán než soud a k žádosti cizího státu nebo na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, má souhlas vyslovit pouze soud, posoudí žádost okresní soud, v jehož obvodu má sídlo orgán, který uvedené údaje poskytl.~~

~~(2) Příslušný orgán činný v trestním řízení vysloví s použitím údaje nebo věci podle odstavce 1 souhlas, pokud~~

- ~~a) by jejich použití bylo možné v případě, že by se takové trestní řízení vedlo v České republice, a~~
~~b) nehrozí, že by tím bylo zmařeno jiné řízení vedené v České republice nebo by byl vážně ohrožen jiný důležitý zájem.~~

§ 434

Souhlas s použitím informací

(1) Informace získané v rámci policejní spolupráce z jiného členského státu Evropské unie nebo státu, který se účastní schengenské spolupráce, mohou být použity jako důkaz v trestním řízení jen na základě souhlasu příslušného orgánu tohoto státu. K vyžádání takového souhlasu je oprávněn státní zástupce a po podání obžaloby soud; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto oddílu o dožádání do ciziny. Vyžádání souhlasu není třeba, jestliže příslušný orgán cizího státu souhlas poskytl již v okamžiku předání informací, nebo jestliže vnitrostátní právo daného cizího státu takový souhlas nepožaduje.

(2) K použití informace poskytnuté v rámci policejní spolupráce jinému členskému státu Evropské unie nebo státu, který se účastní schengenské spolupráce, jako důkazu v trestním řízení je třeba souhlasu státního zástupce nebo soudu. K udělení souhlasu je místně příslušné státní zastupitelství, nebo byla-li v dožadujícím státě podána obžaloba, soud, v jehož obvodu má sídlo policejní orgán, který žádost o policejní spolupráci vyřizoval; ke stanovení věcné příslušnosti se přiměřeně použijí ustanovení § 16 a § 17. Na udělení souhlasu se přiměřeně použijí ustanovení tohoto oddílu o dožádání z ciziny.

(3) Souhlas podle odstavce 2 nelze udělit, pokud

- a) použití takové informace jako důkazu by bylo v trestním řízení v České republice vyloučeno, nebo**
b) hrozí, že by použitím takové informace jako důkazu bylo zmařeno trestní řízení vedené v České republice nebo by byl vážně ohrožen jiný důležitý zájem.

§ 437

Skryté vyšetřování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, na žádost příslušných orgánů cizího státu nebo na žádost orgánu činného v trestním řízení může na území České republiky působit jako agent ve smyslu § 158e nebo provést předstíraný převod podle § 158c též policista cizího státu.

(2) K podání návrhu Vrchnímu soudu v Praze na povolení činnosti policisty cizího státu jako agenta podle § 158e a k povolení předstíraného převodu podle § 158c je příslušné Vrchní státní zastupitelství v Praze.

§ 437a
Přeshraniční odposlech

(1) Umožňuje-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, aby byl z cizího státu prováděn odposlech telekomunikačního provozu na území České republiky bez její technické pomoci, je k rozhodování o udělení souhlasu s provedením odposlechu nebo s jeho pokračováním a k souvisejícím úkonům příslušný Krajský soud v Praze; je-li v cizím státě provádějším odposlech trestní řízení ve stádiu před podáním obžaloby, rozhodne na návrh státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze. Souhlas s provedením odposlechu nebo s jeho pokračováním lze udělit pouze při splnění podmínek uvedených v § 88.

(2) Umožňuje-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, aby byl z České republiky prováděn odposlech telekomunikačního provozu na území cizího státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje cizí stát o předpokládaném nebo prováděném odposlechu.

§ 438

(1) Na žádost orgánu cizího státu je možné osobu nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky dočasně předat do cizího státu pro účely dokazování.

- (2) Osobu uvedenou v odstavci 1 je možné dočasně předat jen tehdy, jestliže
- a) s dočasným předáním souhlasí,
 - b) nemá v řízení v cizím státě postavení obviněného,
 - c) její přítomnost na území České republiky není nezbytná z důvodu dokazování v trestním řízení,
 - d) její nepřítomností se nezmění účel vazby anebo výkonu trestu vykonávaného na území České republiky,
 - e) dočasné předání nepřiměřeně neprodlouží trvání vazby, která je vykonávána na území České republiky, a
 - f) dočasné odevzdání nepřiměřeně neprodlouží výkon trestu odnětí svobody, který je vykonáván na území České republiky.

~~(3) Na řízení o povolení dočasného předání osoby podle tohoto ustanovení se užije ustanovení § 400 odst. 2 a 3 přiměřeně.~~

- (3) Dočasné předání osoby povoluje a jeho provedení zajišťuje**
- a) jde-li o vazbu v přípravném řízení, soud příslušný podle § 26 na návrh státního zástupce,**
 - b) jde-li o vazbu v řízení po podání obžaloby, soud,**
 - c) jde-li o výkon trestu odnětí svobody, okresní soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává.**

Soud příslušný k povolení dočasného předání osoby stanoví lhůtu, v níž musí být tato osoba vrácena do České republiky. Tuto lhůtu lze po dohodě s příslušným orgánem cizího státu prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Dočasné předání osoby lze provést i opakovaně.

~~(4) Po povolení dočasného předání vydá příkaz k dočasnému předání osoby do cizího státu okresní soud, v jehož obvodu je osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody.~~

~~(5)~~ (4) Doba, po kterou byla osoba ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt podle § 71; tato doba se však započítává do délky výkonu trestu vykonávaného na území České republiky.

§ 441a

Předběžné zajištění věci

(1) Lze-li na základě zjištěných skutečností důvodně očekávat, že cizí stát požádá o zajištění a předání určité věci nacházející se na území České republiky podle § 441, nebo vydá příkaz k jejímu zajištění jako důkazního prostředku nebo pro účely jejího propadnutí či zabrání podle § 460e nebo 460i, a vzhledem k její povaze hrozí nebezpečí, že její pozdější zajištění bude zmařeno nebo ztíženo, může policejní orgán vydat příkaz k předběžnému zajištění této věci. Pro předběžné zajištění věci platí přiměřeně § 79.

(2) O vydání příkazu k předběžnému zajištění věci vyrozumí policejní orgán bez zbytečného odkladu státního zástupce nebo soud příslušný k vyřízení žádosti o zajištění a předání věci podle § 441 nebo k uznání příkazu k jejímu zajištění podle § 460e a 460i.

(3) Předběžné zajištění věci trvá nezbytně nutnou dobu, nejdéle však 10 dnů od vydání příkazu k předběžnému zajištění věci. O této skutečnosti je třeba neprodleně vyrozumět cizí stát, v jehož zájmu byla věc zajištěna, za účelem neprodleného zaslání žádosti o zajištění a předání této věci nebo za účelem zaslání příkazu k jejímu zajištění.

(4) **Nedoručí-li ve stanovené lhůtě cizí stát žádost o zajištění a předání věci podle § 441 nebo příkaz k jejímu zajištění podle § 460e nebo 460i, policejní orgán vrátí předběžně zajištěnou věc osobě, u níž byla zajištěna, pokud ji nezajistí pro účely jiného trestního řízení. O vrácení takové věci nebo o jejím zajištění pro účely jiného trestního řízení vyrozumí policejní orgán bez zbytečného odkladu příslušného státního zástupce nebo soud.**

§ 448

Předání trestní věci do ciziny

(1) Je-li vedeno trestní řízení

a) ~~pro trestný čin spáchaný na území České republiky a z jeho spáchaní je podezřelá osoba, která je občanem cizího státu, nebo~~

b) ~~pro trestný čin spáchaný touto osobou na území cizího státu,~~

~~může Nejvyšší státní zastupitelství a po podání obžaloby Ministerstvo spravedlnosti předat trestní řízení příslušnému orgánu cizího státu, jehož je osoba podezřelá ze spáchání tohoto trestného činu občanem nebo na jehož území měl být tento trestný čin spáchán.~~

~~(2) Pokud tak stanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, může předat trestní řízení do cizího státu soud a v přípravném řízení státní zástupce.~~

~~(3) Rozhodl-li orgán dožádaného státu o převzetí trestního řízení, nelze na území České republiky pokračovat v trestním řízení pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno, nebo nařídit výkon trestu uloženého za čin, pro který bylo trestní řízení předáno.~~

~~(4) Orgány České republiky však mohou v trestním řízení pokračovat nebo nařídit výkon trestu, jestliže dožádaný stát~~

~~a) oznámí, že ve věci nebude konat řízení,~~

~~b) dodatečně odvolá své rozhodnutí o převzetí trestního řízení, nebo~~

~~c) oznámí, že v řízení nebude pokračovat.~~

§ 448

Předání trestního řízení do ciziny

(1) Trestní řízení pro trestný čin spáchaný na území České republiky, z jehož spáchání je podezřelá osoba, která je občanem cizího státu, nebo pro trestný čin spáchaný touto osobou na území cizího státu, lze předat do cizího státu, jehož je podezřelá osoba občanem nebo na jehož území měl být trestný čin spáchán.

(2) Předání trestního řízení do cizího státu je možné pouze na základě žádosti státního zástupce a po podání obžaloby na základě žádosti soudu. Žádost o převzetí trestního řízení předloží státní zástupce Nejvyššímu státnímu zastupitelství, po podání obžaloby soud Ministerstvu spravedlnosti.

(3) Nejvyšší státní zastupitelství žádost státního zástupce a Ministerstvo spravedlnosti žádost soudu o převzetí trestního řízení přezkoumají zejména s ohledem na podmínky a náležitosti vyplývající z tohoto zákona nebo mezinárodní smlouvy a požadavky vyplývající z dosavadního vzájemného styku a zašlou ji do cizího státu, pokud ji nevrátí spolu s uvedením důvodů, ze kterých ji nebylo možné do cizího státu zaslat. V souvislosti s přezkoumáním žádosti o převzetí trestního řízení může Nejvyšší státní zastupitelství požádat státního zástupce a Ministerstvo spravedlnosti soud o nezbytné opravy a doplnění.

(4) Stanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, přímý styk justičních orgánů při předávání trestního řízení, může žádost o převzetí trestního řízení orgánu cizího státu zaslat přímo státní zástupce nebo po podání obžaloby soud.

(5) Rozhodl-li orgán dožádaného státu o převzetí trestního řízení, nelze na území České republiky pokračovat v trestním řízení pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno, nebo nařídit výkon trestu uloženého za čin, pro který bylo trestní řízení předáno.

(6) Orgány České republiky však mohou v trestním řízení pokračovat nebo nařídít výkon trestu, jestliže dožádaný stát

a) oznámí, že ve věci nebude konat řízení,

b) dodatečně odvolá své rozhodnutí o převzetí trestního řízení,

c) oznámí, že v řízení nebude pokračovat, nebo řízení ukončí, nebo

d) přes opakované dotazy a přes upozornění, že orgány České republiky mohou v trestním řízení pokračovat nebo nařídít výkon trestu, neoznámí své rozhodnutí, zda trestní řízení přebírá.

§ 451

Přeměna trestu

(1) Cizozemské rozhodnutí se uzná tak, že v něm uložený trest příslušný soud přemění na trest, který by mohl uložit, jestliže by v řízení o spáchaném trestném činu sám rozhodoval. Soud nesmí uložit trest přísnější, než byl trest uložený přeměňovaným cizozemským rozhodnutím, ani ho přeměnit na jiný druh trestu.

(2) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, lze v České republice provést výkon trestu ve vyšší výměře, než jakou připouští její zákon.

(3) Jestliže druh trestu odnětí svobody uloženého uznaným cizozemským rozhodnutím a délka jeho trvání jsou slučitelné s právním řádem České republiky, soud v rozhodnutí o uznání současně rozhodne, že se bude ve výkonu trestu uloženého cizozemským rozhodnutím pokračovat bez jeho přeměny podle odstavce 1. Tento postup je vyloučen, jestliže soud uzná cizozemské rozhodnutí jen pro některý z více trestných činů, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.

~~(4) V rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí o majetku soud rovněž vysloví, komu připadá majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání bylo rozhodnuto, nebo jeho část. Nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, majetek, který je předmětem propadnutí nebo zabrání, připadá České republice.~~

§ 452

Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí

(1) Návrh na uznání cizozemského rozhodnutí na území České republiky předloží na základě žádosti orgánu cizího státu Ministerstvo spravedlnosti příslušnému krajskému soudu, v jehož obvodu má obviněný trvalý pobyt. Pokud obviněný nemá na území České republiky trvalý pobyt, je k řízení příslušný Krajský soud v Praze. Jde-li o cizozemské rozhodnutí o majetku, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.

~~(2) Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce.~~

~~(3)~~ (2) Krajský soud rozhodne po písemném vyjádření státního zástupce ve veřejném

zasedání rozsudkem, který doručí odsouzenému, státnímu zástupci a Ministerstvu spravedlnosti. Je-li odsouzený v době uznávacího řízení ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě, doručuje mu soud rozsudek vždy prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.

~~(4)~~ (3) Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné. Odvolací soud v neveřejném zasedání rozhodne, zda se cizozemské rozhodnutí uznává či nikoli.

§ 455

Vykonávací řízení

(1) Bylo-li cizozemské rozhodnutí podle § 452 uznáno, může Ministerstvo spravedlnosti vyslovit souhlas s převzetím odsouzeného k výkonu trestu nebo požádat stát, jehož soud vynesl rozhodnutí, aby odsouzeného předal.

(2) O výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí (§ 452) rozhodne příslušný soud (§ 16 až 18) ve veřejném zasedání rozsudkem. ~~Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce.~~

(3) Výkon uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku [§ 449 písm. f), g)] nařídí okresní soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se rozhodnutí týká.

(4) Soud příslušný podle odstavců 2 a 3 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení včetně návrhu na zahlazení odsouzení.

(5) Jestliže se odsouzený nachází ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, soud nařídí výkon takového rozhodnutí před stanovenou dobou odevzdání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky. Pokud k odevzdání odsouzeného na území České republiky nedošlo a odsouzený v cizím státě vykonal celý trest odnětí svobody anebo byl z jeho výkonu podmíněně propuštěn, je výkon uznaného cizozemského rozhodnutí na území České republiky nepřipustný.

(6) Současně s nařízením výkonu trestu odnětí svobody, anebo v případě uvedeném v odstavci 5 po odevzdání odsouzeného na území České republiky, soud rozhodne o započítání vazby podle § 454, jakož i vazby už započtené a trestu odnětí svobody už vykonaného v cizím státě a doby převozu odsouzeného do trestu, který má být vykonán.

(7) Soud učiní úkony směřující k upuštění od výkonu trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí, jakmile ho stát, o jehož rozhodnutí jde, informoval o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí či opatření, v jehož důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí anebo jiným rozhodnutím anebo opatřením byl trest zmírněn anebo prominut jen zčásti, soud rozhodne o tom, jaký trest odsouzený má ještě vykonat. Proti rozhodnutí soudu je přípustná stížnost.

(8) Pokud není v tomto ustanovení stanoveno jinak, na výkon uznaného cizozemského rozhodnutí se použije přiměřeně ustanovení hlavy dvacáté první.

§ 455a

Sdílení propadlého nebo zabraného majetku

(1) Umožňuje-li takový postup vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, může Česká republika s cizím státem uzavřít dohodu o sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán na základě uznaného cizozemského rozhodnutí o majetku. K uzavření dohody je za Českou republiku příslušné Ministerstvo spravedlnosti, které si před jejím uzavřením vyžádá v jím určené lhůtě stanoviska Ministerstva financí a Ministerstva zahraničních věcí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu spravedlnosti podat i soud, který cizozemské rozhodnutí o majetku uznal.

(2) Obdobně podle odstavce 1 se postupuje při sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán v cizím státě na žádost České republiky.

(3) Sdílený majetek z cizího státu přebírá a do cizího státu předává organizační složka státu, které podle jiného právního předpisu přísluší hospodaření s majetkem státu.

Oddíl desátý

Uznání a výkon rozhodnutí ukládajících propadnutí nebo zabránění majetku, věci nebo jiných majetkových hodnot s jinými členskými státy Evropské unie

§ 460z

(1) Podle tohoto oddílu lze zaslat jinému členskému státu Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“) k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu,

- a) kterým byl uložen trest propadnutí majetku (§ 51 trestního zákona),
- b) kterým byl uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty (§ 55 trestního zákona) nebo propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti (§ 56a trestního zákona), nebo
- c) kterým bylo vysloveno zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (§ 73 trestního zákona) nebo zabránění náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti (§ 73a trestního zákona).

(2) Podle tohoto oddílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení,

- a) kterým bylo uloženo propadnutí nebo zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, jež byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, anebo byla, byť jen zčásti, nabyta za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která byla získána trestným činem nebo za odměnu za něj, anebo je náhradní hodnotou za věc nebo jinou majetkovou hodnotu, kterou soud může prohlásit za propadlou nebo zabranou, nebo
- b) kterým bylo uloženo propadnutí nebo zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla určena nebo užita ke spáchání trestného činu^{8a}).

(3) Podle tohoto oddílu se dále postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo propadnutí majetku pachateli odsouzenému za jednání naplňující znaky trestného činu teroru (§ 93 trestního zákona) nebo teroristického útoku (§ 95 trestního zákona) anebo za jednání spáchaná v rámci zločinného spolčení spočívající v

- a) padělání měny nebo platebních prostředků,
- b) legalizaci výnosů z trestné činnosti a podílnictví,

- c) obchodu s lidmi,
- d) napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice, nedovolené přepravě přes území státu a při nedovoleném pobytu,
- e) pohlavním zneužívání dětí a dětské pornografii,
- f) nedovoleném obchodu s omamnými a psychotropními látkami,

pokud těmito jednáními pachatel získal nebo se snažil získat majetkový prospěch a za tato jednání lze podle právního řádu členského státu, který žádá o uznání a výkon rozhodnutí, uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let; u jednání uvedeného v písmenu b) postačí horní hranice trestní sazby nejméně čtyři roky^{8a)}.

(4) Podle tohoto oddílu se také postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku neuvedeného v odstavci 2 a 3, pokud by bylo možné vyslovit propadnutí takového majetku v trestním řízení i podle právního řádu České republiky.

(5) Není-li v tomto oddílu stanoveno jinak, použijí se na postup při předání rozhodnutí soudu uvedeného v odstavci 1 (dále jen „rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání“) k uznání a výkonu do jiného členského státu a na postup při uznání a výkonu rozhodnutí soudu jiného členského státu uvedeného v odstavcích 2 až 4 (dále jen „rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání“) přiměřeně ustanovení oddílu sedmého.

8a) Články 2 a 3 rámcového rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.

Příslušnost k uznání a výkonu

§ 460za

(1) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání je dána příslušnost soudů České republiky, pokud osoba, jejíž majetek podléhá propadnutí nebo zabrání, má na území České republiky požadovaný majetek, anebo má na území České republiky obvyklé bydliště, nebo, jde-li o právnickou osobu, sídlo. Při ověřování, zda je dána příslušnost soudů České republiky, se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení^{8b)} o vydání rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání a z vlastního provedeního šetření, případně též z dodatečných informací poskytnutých státem žádajícím o uznání a výkon takového rozhodnutí.

(2) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Pokud se majetek nachází v obvodech více soudů, je z těchto soudů k řízení příslušný krajský soud, který jako první obdržel nebo mu bylo postoupeno rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá. Pokud není zřejmé, kde na území České republiky se nachází majetek odsouzeného nebo jiné osoby, který podléhá propadnutí nebo zabrání, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu je místo, na kterém se má majetek nacházet podle osvědčení^{8b)} o vydání rozhodnutí a není-li takové místo v osvědčení dostatečně přesně uvedeno, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má tato osoba obvyklé bydliště nebo sídlo.

(3) Byla-li do České republiky souběžně zaslána dvě nebo více rozhodnutí jiných členských států o propadnutí nebo zabránění týkající se téže osoby nebo totožného majetku, je k řízení o všech takových rozhodnutích příslušný soud, který zahájil řízení o uznání a výkonu některého z takových rozhodnutí jiných členských států jako první.

(4) Soud příslušný podle odstavců 2 a 3 rozhoduje a činí opatření i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení.

8b) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

§ 460zb

(1) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění zasláno soudu nebo jinému orgánu, který není k řízení o jeho uznání a výkonu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí justiční orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal.

(2) Pokud soud, kterému bylo zasláno nebo postoupeno rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění zjistí, že soudy České republiky nejsou příslušné k řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí justiční orgán jiného členského státu, který mu takové rozhodnutí zaslal, a rozhodnutí mu vrátí. Zároveň mu oznámí, že z tohoto důvodu nelze zasláné rozhodnutí na území České republiky uznat a vykonat.

(3) Nelze-li řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění zahájit nebo v něm nelze pokračovat z důvodu, který není důvodem pro odmítnutí uznání a výkonu zasláného rozhodnutí, soud o této skutečnosti vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu zasláného rozhodnutí trvá.

§ 460zc

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

Pro účely řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění soud nezjišťuje, zda jde o čin trestný podle práva České republiky, bylo-li takové rozhodnutí vydáno pro jednání uvedené v § 412 odst. 2, za které lze ve státě, který takové rozhodnutí vydal, uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky.

§ 460zd

Podmínky uznání a výkonu

(1) Soud rozhodne bez zbytečného odkladu ve veřejném zasedání rozsudkem o tom, zda rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabránění uzná a vykoná, nebo zda jeho uznání a výkon odmítne. Nejde-li o případ uvedený v § 460zb, nebo není-li dán důvod pro odmítnutí nebo odložení uznání a výkonu takového rozhodnutí, soud rozhodne o jeho uznání a zároveň rozhodne, že se uznané rozhodnutí vykoná. O svém rozhodnutí soud bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný justiční orgán jiného

členského státu; v případě odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí uvede důvody odmítnutí. Rozhodne-li soud o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, spolu se zasláním svého rozhodnutí požádá příslušný justiční orgán jiného členského státu, aby jej bez odkladu informoval, který orgán je příslušný ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku.

(2) Rozsudek o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání soud doručí odsouzenému nebo jiné osobě, jejíž majetek na základě uznaného rozsudku podléhá propadnutí nebo zabrání, a státnímu zástupci. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání vydáno. O podání odvolání a o výsledku řízení o odvolání soud vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu.

(3) Soud rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, pokud

- a) skutek vedoucí k vydání takového rozhodnutí není trestným činem podle právního řádu České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 460z; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze uznání a výkon takového rozhodnutí odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel a měny jako právní předpisy státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá,
- b) trestní stíhání je nepřípustné z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. f), g), h) a odst. 4,
- c) majetek, jehož propadnutí nebo zabrání je požadováno, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání,
- d) rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož pachatelem je osoba, která požívá výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva,
- e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob, které dotčený majetek získaly v dobré víře,
- f) z osvědčení vyplývá, že řízení vedoucí k vydání takového rozhodnutí se konalo v nepřítomnosti osoby, jejíž majetek podléhá propadnutí nebo zabrání, jakož i v nepřítomnosti jejího právního zástupce, a tato osoba buď nebyla osobně nebo prostřednictvím svého právního zástupce o řízení vyrozuměna, nebo se nevzdala opravného prostředku proti takovému rozhodnutí, nevzala jej zpět, nebo jiným způsobem nevyjádřila, že opravný prostředek nepodá,
- g) propadnutí nebo zabrání majetku je požadováno na základě jiného rozhodnutí než rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání uvedeného v § 460z odst. 2 a 3,
- h) majetek, jehož propadnutí nebo zabrání je požadováno, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení^(8b) o vydání takového rozhodnutí nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,
- i) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání majetku, již byly zcela vykonány v jiném státě nebo osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, požadovanou částku v jiném státě dobrovolně uhradila,
- j) osobě, jejíž majetek má propadnout nebo být zabrán, byla ve státě, který žádá o uznání a výkon rozhodnutí, udělena milost, amnestie, nebo v tomto jiném státu

bylo vydáno jiné rozhodnutí nebo opatření či nastala skutečnost, v jejímž důsledku se rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, stalo nevykonatelným, nebo

k) uznání a výkon takového rozhodnutí by byl v rozporu se zájmy České republiky chráněnými v § 377.

(4) Soud může rozhodnout o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí a zabrání, jde-li o rozhodnutí

- a) vydané pro skutek spáchaný na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo letadla, které jsou registrovány v České republice,
- b) vydané pro skutek spáchaný mimo území České republiky a státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá, a podle právního řádu České republiky nelze takový skutek trestně stíhat,
- c) uvedené v § 460z odst. 3, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit propadnutí takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- d) uvedené v § 460z odst. 4.

(5) Je-li dán důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání uvedený v odstavci 3 písm. b), e), f), g), h) nebo i) nebo v odstavci 4 písm. a) nebo b), soud si před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného justičního orgánu jiného členského státu, zejména za účelem opatření si všech potřebných informací pro své rozhodnutí; v případě potřeby jej může požádat o neprodlené zaslání dodatečných podkladů a doplnění. Před vydáním rozhodnutí o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání z jiného důvodu si soud může vyžádat stanovisko příslušného justičního orgánu jiného členského státu nebo jiné podklady, pokud je považuje za potřebné pro účely rozhodnutí.

(6) V případě, že je soud před uznáním rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání informován o tom, že trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku uložené rozhodnutím, o jehož uznání a výkon se žádá, byly již částečně vykonány v jiném státě, nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, stalo zčásti nevykonatelným, rozhodne soud o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, pokud jde o zbylou výši trestu nebo ochranného opatření. Před rozhodnutím si soud vyžádá stanovisko příslušného justičního orgánu jiného členského státu; v případě potřeby může soud požádat o neprodlené zaslání potřebných dodatečných podkladů a doplnění.

§ 460ze

Osvědčení

Soud dále rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, pokud k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení^{8b)} o vydání takového rozhodnutí, toto osvědčení je neúplné, zjevně neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky^{8c)} přijmout. Před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu zaslání rozhodnutí soud vždy vyzve příslušný justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení^{8b)}, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud osvědčení nezašle ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl

podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání.

8c) Článek 19 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

§ 460zf

Měnový přepočít

Je-li předmětem propadnutí nebo zabrání peněžitá částka, soud v rozsudku o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání její výši přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo uznané rozhodnutí vydáno.

§ 460zg

Souběh rozhodnutí jiných členských států

(1) Vede-li soud souběžně řízení o uznání a výkonu dvou nebo více rozhodnutí jiných členských států požadujících propadnutí nebo zabrání téže věci nebo jiné majetkové hodnoty nebo požadujících propadnutí nebo zabrání peněžité částky téže osoby, jejíž majetek není dostatečný k výkonu všech rozhodnutí jiných členských států, soud rozhodne, které z rozhodnutí jiných členských států o propadnutí nebo zabrání uzná a vykoná a které odmítne. O svém rozhodnutí vyrozumí příslušné justiční orgány jiných členských států.

(2) Před rozhodnutím podle odstavce 1 soud zváží všechny rozhodné okolnosti, jež jsou mu známy, zejména práva poškozených, závažnost a místo spáchání trestných činů a data vydání a doručení rozhodnutí jiných členských států o propadnutí nebo zabrání. Při rozhodování dále přihlédne zejména k tomu, zda dotčený majetek byl zajištěn v některém z trestních řízení, pro jejichž účely je žádáno o uznání a výkon rozhodnutí.

§ 460zh

Odklad uznání a výkonu

(1) Soud může odložit uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, pokud

- a) získané informace nasvědčují tomu, že vzhledem k souběžnému výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání ve více státech by celková peněžitá částka získaná výkonem uznaného rozhodnutí ve více státech mohla převýšit částku uvedenou v takovém rozhodnutí,
- b) jeho uznání a výkon by mohly narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo
- c) v České republice již je vedeno jiné řízení, o kterém lze předpokládat, že povede k propadnutí, zabrání, exekuci nebo k jinému trvalému odnětí majetku, jehož propadnutí nebo zabrání je jiným členským státem požadováno.

(2) Jakmile pomine důvod odložení uznání, soud pokračuje v řízení o uznání rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání.

(3) Soud neprodleně informuje příslušný justiční orgán jiného členského státu o odložení uznání a výkonu rozhodnutí podle odstavce 1, jakož i o důvodech a předpokládané délce trvání tohoto odložení, stejně jako o tom, že důvody k odložení výkonu pominuly a rozhodnutí bylo uznáno a vykonáno.

§ 460zi

Výkon trestu a ochranného opatření

(1) Při výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého v rozsudku o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první. Není-li to zřejmé z rozsudku, vyrozumí předseda senátu organizační složku státu, které podle jiného právního předpisu přísluší hospodaření s majetkem státu, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na žádost jiného členského státu, a uvede, kdy rozsudek nabyl právní moci. Zároveň tuto organizační složku informuje o tom, kterému orgánu jiného členského státu má organizační složka příslušnou část sdíleného majetku podle § 460zj zaslat.

(2) Soud bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu o všech skutečnostech, které brání výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého v rozsudku o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání.

(3) Soud dále neprodleně vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání požadovaného majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě tří měsíců od právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu informován o důvodu bránícímu propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem a v případě, že by došlo k vyplacení náhrady škody vzniklé odsouzenému nebo jiné osobě propadnutím nebo zabráním požadovaného majetku, bude Česká republika požadovat úhradu částky, kterou vyplatila jako náhradu škody takové osobě.

(4) Informuje-li příslušný justiční orgán jiného členského státu v tříměsíční lhůtě uvedené v odstavci 3 o důvodu bránícímu propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání majetku, již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státě nebo osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, soud o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně soud rozsudkem zruší svůj předchozí rozsudek o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, soud po zrušení svého předchozího rozhodnutí rozhodne o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání ve zbylém rozsahu. Zrušující rozsudek a případně též nový rozsudek o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání ve zbylém rozsahu soud doručí odsouzenému nebo jiné osobě, jejíž majetek na základě uznaného rozsudku propadl nebo byl zabrán, státnímu zástupci, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a příslušnému justičnímu orgánu jiného členského státu.

(5) Vyrozmí-li příslušný justiční orgán jiného členského státu soud ještě před skončením tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 3 o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, soud o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 460zj

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Propadly-li nebo byly-li zabráný na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice.

(2) Propadly-li nebo byly-li zabráný na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá jinému členskému státu, který vydal rozhodnutí, jež bylo uznáno a vykonáno.

(3) Věc nebo jiná majetková hodnota neuvedená v odstavcích 1 a 2, která propadla nebo byla zabráná na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, se prodá, pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu. Ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle odstavců 1 a 2. Ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle odstavců 1 a 2.

(4) Pokud věc nebo jinou majetkovou hodnotu nelze vzhledem k její povaze nebo z jiných důvodů prodat, zůstává České republice. S věcí, která je kulturním statkem jiného členského státu, se naloží podle jiného právního předpisu.

(5) Náklady řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání hradí Česká republika.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se užijí, nedohodne-li se Česká republika s jiným členským státem ohledně sdílení majetku nebo úhrady nákladů řízení jinak. K uzavření dohody je za Českou republiku příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat i soud, který uznal a vykonal rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání.

(7) S propadlým nebo zabraným majetkem, který je předmětem sdílení, nakládá, zejména jej zasílá příslušnému orgánu jiného členského státu, organizační složka státu, které podle jiného právního předpisu přísluší hospodaření s majetkem státu.

§ 460zk

Předání rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání do jiného členského státu

(1) Je-li to zapotřebí pro zajištění řádného výkonu rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, může soud, který takové rozhodnutí vydal, předat toto rozhodnutí příslušnému justičnímu orgánu jiného členského státu za účelem jeho uznání a výkonu, pokud lze důvodně předpokládat, že osoba, jejíž majetek podléhá propadnutí nebo zabrání, má

v tomto státě požadovaný majetek. Není-li známo, ve kterém státě má dotčená osoba takový majetek, lze rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání zaslat do jiného členského státu, ve kterém má tato osoba obvyklé bydliště nebo sídlo.

(2) Soud může rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání předat do více členských států, pokud takové rozhodnutí

- a) ukládá propadnutí nebo zabrání věci nebo majetkových hodnot, o nichž lze důvodně předpokládat, že se nacházejí ve více členských státech,
- b) ukládá propadnutí nebo zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty, o které se vede soudní řízení ve více státech,
- c) ukládá propadnutí nebo zabrání věci nebo majetkové hodnoty, o které lze důvodně předpokládat, že se nachází v jednom z více členských států, nebo
- d) ukládá propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků a peněžní prostředky v příslušné výši nebyly pro tyto účely v jiném členském státu zajištěny.

(3) Rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání zašle soud příslušnému justičnímu orgánu jiného členského státu spolu s osvědčením^{8b)} přeloženým do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu, který je žádán o uznání a výkon takového rozhodnutí, nebo do jazyka, v němž tento stát osvědčení podle svého prohlášení^{8c)} přijímá. Soud zároveň uvede, jaké organizační složce státu, které podle jiného právního předpisu přísluší hospodaření s majetkem státu, má být předána část sdíleného majetku, bude-li rozhodnutí v jiném členském státě uznáno a vykonáno. Zasílá-li soud rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání za účelem jeho uznání a výkonu do více členských států, vyrozumí o této skutečnosti všechny dotčené státy.

(4) Zaslání rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání do jiného členského státu nebrání výkonu takového rozhodnutí v České republice.

§ 460zl

Informační povinnost

(1) Na žádost příslušného justičního orgánu jiného členského státu poskytne soud dodatečné informace a doplnění potřebná pro účely uznání a výkonu rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání.

(2) Zaslal-li soud rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání do jednoho nebo více členských států a na základě zjištěných informací se důvodně domnívá, že takové rozhodnutí již bylo nebo v nejbližší době bude zcela nebo zčásti vykonáno v České republice nebo v jiném členském státě, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušné justiční orgány ostatních členských států, včetně předpokládaného rozsahu výkonu rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání. Tyto státy soud neprodleně informuje i o skutečnosti, že k předpokládanému výkonu rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání v České republice nebo uvedeném členském státě nedošlo nebo k němu došlo v jiném rozsahu.

(3) Soud neprodleně informuje příslušný justiční orgán jiného členského státu, jemuž zaslal rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání za účelem uznání a výkonu, o tom, že odsouzenému byla v České republice udělena milost nebo amnestie, nebo o jiném rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se takové rozhodnutí stalo nevykonatelným nebo vykonatelným jen částečně.

§ 460zm

Sdílení majetku propadlého nebo zabraného v jiném členském státě

(1) Majetek, který propadl nebo byl zabrán v jiném členském státě na základě rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, sdílí Česká republika s tímto státem způsobem stanoveným právním řádem tohoto jiného členského státu, pokud se nedohodnou jinak.

(2) K uzavření dohody s jiným členským státem o sdílení majetku, který propadl nebo byl zabrán v tomto státě na základě rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, je za Českou republiku příslušné Ministerstvo financí. Návrh na uzavření takové dohody může Ministerstvu financí podat i soud, který vydal rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání.

(3) Jakmile příslušný justiční orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že jeho rozhodnutí uznal a vykonal, soud tuto skutečnost neprodleně sdělí organizační složce státu, které podle jiného právního předpisu přísluší hospodaření s majetkem státu. Tato organizační složka převezme majetek sdílený s jiným členským státem.

Společná ustanovení

§ 460zn

(1) Ministerstvo spravedlnosti uhradí na žádost členského státu, který uznal a vykonal rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, jím požadovanou částku vyplacenou jako náhradu škody za podmínek, že

- a) škoda, kterou členský stát uhradil podle svých vnitrostátních předpisů takové osobě, byla způsobena v důsledku vydaného rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání,**
- b) žádost členského státu o proplacení jím uhrazené škody nebo dokumenty k ní připojené obsahují výši vyplacené náhrady škody, jejíž uhrazení je požadováno, její odůvodnění a údaje o orgánu příslušném k přijetí úhrady, včetně bankovního spojení za účelem poukázání požadované částky nebo požadavku na jiný způsob provedení úhrady,**
- c) k žádosti členského státu je připojeno pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu tohoto členského státu o náhradě škody.**

(2) V případě, že žádost členského státu neobsahuje potřebné údaje, vyzve Ministerstvo spravedlnosti příslušný orgán členského státu k jejímu doplnění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Přitom jej vždy upozorní, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, Ministerstvo spravedlnosti žádost odmítne.

(3) Ministerstvo spravedlnosti neproplatí členskému státu náhradu škody, která nebyla ani zčásti způsobena nesprávným úředním postupem orgánů České republiky.

§460zo

(1) Ministerstvo spravedlnosti může žádat po jiném členském státu, jehož rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání bylo v České republice uznáno, úhradu částky, kterou vyplatilo jako náhradu škody v případě, že

- a) vzniklá škoda byla způsobena v důsledku vydaného rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání,
- b) Ministerstvo spravedlnosti vyplatilo osobě, vůči níž směřovalo uznané rozhodnutí jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání, náhradu škody podle jiného právního předpisu.

(2) Nárok na proplacení vyplacené náhrady škody podle odstavce 1 se uplatňuje formou žádosti k příslušnému orgánu jiného členského státu v souladu s právními předpisy a požadavky tohoto státu. Nejsou-li požadavky jiného členského státu ohledně náležitostí žádosti známy, uvede se v žádosti nebo k ní připojených dokumentech výše vyplacené náhrady škody a její odůvodnění, údaje o orgánu příslušném k přijetí úhrady, včetně bankovního spojení za účelem poukázání požadované částky nebo požadavku na jiný způsob provedení úhrady, a případně další údaje potřebné k úhradě.

(3) Po jiném členském státě nelze požadovat úhradu vyplacené náhrady škody, pokud byla způsobena výlučně nesprávným postupem orgánů České republiky.

§ 460zp

Ministerstvo spravedlnosti poskytne na základě žádosti soudu součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného justičního orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto jiného členského státu pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

Základní povinnosti při hospodaření s majetkem

§ 14

(1) Majetek musí být využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností; jiným způsobem lze majetek použít nebo s ním naložit pouze za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem anebo tímto zákonem. Organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku.

(2) Příslušná organizační složka vede majetek v účetnictví a provádí jeho inventarizace podle zvláštních právních předpisů, ²⁵⁾ pokud tento zákon (§ 15) anebo jiný zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(3) Příslušná organizační složka pečuje o zachování majetku a jeho údržbu, a pokud to připouští jeho povaha, i o jeho zlepšení nebo rozmnožení. Chrání jej před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím.

(4) Příslušná organizační složka důsledně využívá všechny právní prostředky při uplatňování a hájení práv státu jako vlastníka a při ochraně majetku před neoprávněnými zásahy a včas uplatňuje právo na náhradu škody a právo na vydání bezdůvodného obohacení. Zvláštní právní předpis může stanovit, ve kterých případech a za jakých podmínek v řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku vystupuje za stát jiná než příslušná organizační složka.

(5) Příslušná organizační složka průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zejména včasným uplatněním a vymáháním práv státu zajišťuje, aby nedošlo k promlčení nebo zániku těchto práv. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, požaduje od dlužníků úroky z prodlení (poplatek z prodlení) ve výši stanovené zvláštním právním předpisem a sjednané smluvní sankce.

(6) U pohledávek, kde peněžité plnění ve prospěch státu ukládá dlužníku zvláštní právní předpis anebo je uložil dlužníku příslušný orgán bez návrhu a přitom nesplnění této platební povinnosti nelze postihnout sankcí podle zvláštního právního předpisu, požaduje příslušná organizační složka od dlužníka úrok z prodlení v roční výši dvojnásobku diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvnímu dni prodlení, pokud úrok z prodlení v úhrnu přesáhne částku 5 000 Kč.

(7) Stane-li se majetek nepotřebným a o nepotřebnosti rozhodl písemně vedoucí příslušné organizační složky, popřípadě jím písemně pověřený jiný vedoucí zaměstnanec organizační složky, naloží příslušná organizační složka s majetkem způsobu a za podmínek podle tohoto zákona. Za nepotřebný se pro tyto účely považuje zejména majetek, který přesahuje potřeby příslušné organizační složky, anebo majetek, na jehož ponechání státu přestal být veřejný zájem, v případě věcí též takové věci, které pro ztrátu, popřípadě zastarání svých technických a funkčních vlastností nebo pro nepřiměřenou nákladnost provozu nemohou sloužit svému účelu.

§ 15

(1) Majetek uvedený v ustanovení § 10 příslušná organizační složka (§ 11) určí a sepíše neprodleně poté, kdy se o takovém majetku dozvěděla; v případě věcí, které se evidují v katastru nemovitostí České republiky,²⁶⁾ současně zajistí, aby byl proveden zápis do katastru nemovitostí. Pro účely provedení záznamu²⁷⁾ do katastru nemovitostí je listinou osvědčující příslušnost organizační složky²⁸⁾ její ohlášení.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 není předmětem rozhodování podle ustanovení § 14 odst. 7 a je třeba jej bez zbytečného odkladu rozmístit u organizačních složek (§ 19), pokud to zvláštní povaha majetku vyžaduje anebo jej tyto potřebují pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti. Z týchž důvodů anebo ve veřejném zájmu si může příslušná organizační složka (§ 11) majetek ponechat u sebe. V ostatních případech věci převede do vlastnictví právnických nebo fyzických osob, práva uplatní a další majetek účelně zpeněží v souladu s tímto zákonem. Se zbylým majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, naloží postupem, který upraví prováděcí právní předpis. **S majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části^{28a)}, se naloží způsobem stanoveným v jiném právním předpisu^{28b)}.**

(3) Majetek podle odstavce 1 vede příslušná organizační složka (§ 11) v operativní evidenci způsobem a za podmínek, které upraví prováděcí právní předpis, a to až do doby konečného naložení s majetkem. Ponechá-li si majetek u sebe podle odstavce 2 věty druhé anebo nepodaří-li se jí s majetkem naložit konečným způsobem do 2 let poté, kdy začala plnit úkoly podle odstavce 1, operativní evidenci ukončí a postupuje podle ustanovení § 14 odst. 2; její příslušnost se pak nadále řídí podle ustanovení § 9.

28a) § 460zd trestního řádu, ve znění zákona č....

28b) § 460zj trestního řádu, ve znění zákona č....

§ 16

(1) Se spornými nároky třetích osob k majetku, který stát nabyt způsoby uvedenými v ustanovení § 13 tohoto zákona, odkáže příslušná organizační složka (§ 11) tyto osoby na soud. Současně je vyzve, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy prokázaly, že svůj nárok u soudu uplatnily. Byla-li podána žaloba, vyčká právní moci rozhodnutí soudu. V případě marného uplynutí této lhůty pokračuje organizační složka v postupu podle ustanovení § 15 odst. 2 tohoto zákona; možnost následného uplatnění nároků třetích osob u soudu tím není dotčena.

(2) Nabude-li stát v důsledku výroku, jímž soud uložil trest propadnutí majetku, ²⁹⁾ věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený povinen pečovat, ³⁰⁾ a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí, ³¹⁾ příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozsudek nabyt právní moci, a jde-li o věci nebo prostředky, které byly prováděním trestu propadnutí majetku postiženy teprve později, po uplynutí jednoho měsíce od doby, kdy k postižení došlo. Byla-li v uvedených lhůtách žádost o vynětí podána, vyčká právní moci rozhodnutí o této žádosti.

(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části^{28a)}, příslušná organizační složka (§ 11) naloží s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle jiného právního předpisu^{31a)} soudem vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna soudem o tom, že jej jiný členský stát Evropské unie informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, naloží s majetkem až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného členského státu Evropské unie^{31b)}.

25) Například zákon č. 563/1991 Sb. , o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

26) § 2 odst. 1 a 2 zákona č. 344/1992 Sb. , o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

27) § 7 zákona č. 265/1992 Sb. , o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 90/1996 Sb.

28) § 2 odst. 4 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb. , ve znění zákona č. 89/1996 Sb. a zákona č. 220/2000 Sb.

29) § 51 trestního zákona.

30) § 52 trestního zákona.

31) § 346 odst. 1 trestního řádu, ve znění zákona č. 558/1991 Sb.

31a) § 460zi odst. 5 trestního řádu, ve znění zákona č.....

31b) § 460zi odst. 4 trestního řádu, ve znění zákona č....